

Sevgili

– nevzat-taski · 07 Aralık 2010

Ey sevgili

Aşkınla kopardığın yüreğim
Sevginle donatılmış
Maharetli bir sancının
Atışında yükselen
Bakışlara teslim olacak.

Ruhumda yaydığın arzu
Hayatın bana biçtiği paydan,
En güzel zamanları çalacak
Matemle örülmüş dünyama.

Vakitsiz süzülen gözyaşlarıma
Tanrı gölgeni işleyecek,

Karanlık gecelere uzanmış
Perişan gururumu
Senin sayende diriltecek.

Hevesimde gizlenen bütün aciz suretleri
Başka limanlara sürecektir
Hayalin her gece okşarken başımı.

Ey sevgili

Gözlerim teslim
Nefesimde titriyorsun
Ufaksız mezarlardan kaçırıyorum kendimi

Ayrılık ölüm gibi dökülürken
Yalnızlığımın üstüne,
Felek ney üflüyor
Sancılı ruhuma,
Ben sensizliğe ağlarken.

Çaresi yok

Sana mağlubum
Kırıldı ümidim

Gördün mü?

Istırabın çoktan dikmiş bayrağını,
Azmimin bütün perdeleri
İniyor şimdi birer, birer
Hayalin gerçeğe dönsün
Her gece varmışsın gibi
Taklidini sunmaktan yoruldum

Yurtsuz bucaksız kalmış
Bir öksüzü andırıyor
Zavallı duruşum.

Bölünüyor uykularım
Karanlığın uçurumlarında,

Sevgili duy

Zamanın dilencisi olmuş
Kanayan bir yarayı taşıyor
Vuslat azmiyle
Yıkık bedenim.

Sana vurulduğum gün
Vicdan azabıyla boğuşur
Bütün vazifeler.

Acıyla sızmış bedenimi
Karanlık geceler taşıyor sabaha,

Kulağıma süzülen her ses
Beynimde gezdikçe
Ben yokluğunun tesiriyle

Ölüyorum.

Işksız kaldı düşlerim
Kusurlarımı örtmüyor
Türlü iltifatlarım.

Aşk her yürekte barınmayan
En mukaddes duyguymuş
Yaşarken öğrendim hayale akla sığmayan
Ruhun senfonisi.

06/12/2010